

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. června 2015 **odvolání obžalovaného Marcela F., nar. xxxxx**, trvale bytem xxxxx, t. č. ve vazbě Vazební věznice Olomouc proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 17. 4. 2015, č. j. 1T 7/2015 - 1718 a rozhodl takto:

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Marcel F. uznán vinným zločinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b) tr. zákoníku, a to pro skutek spočívající v tom, že v období nejméně od měsíce ledna 2014 vznikla na území ČR organizovaná skupina osob za účelem distribuce zbraní, střeliva, zakázaných doplňků zbraní a výbušnin fungující zejména tak, že Marcel F. prostřednictvím Vlastimila K. spolupracujícího s Pavlem K. tyto zajišťoval a koordinoval jejich další prodej, instruoval ostatní členy a stanovil ceny za jejich prodej, když Jiří Z. fyzicky za úplatu předával zájemcům požadovaný materiál a v případě potřeby zajištění náhradních či chybějících dílů tyto dále obstarával Pavel K., který je i uváděl do funkčního stavu, přičemž

1) dne 29. 1. 2014 kolem 16:30 hod. po předchozí dohodě Jiří Z. v místě svého trvalého bydliště prodal za částku ve výši 25.000 Kč Ivo N., /údaje skryty podle § 55 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu/ samonabíjecí pistoli CZ 75, r. 9 mm Luger, bez výrobního čísla a bez jakéhokoli značení včetně zásobníku s 9 ks nábojů r. 9 mm Luger, která mu byla nejprve k tomuto účelu předána Marcelem F. a který ji převzal od Vlastimila K., jemuž ji k tomu účelu poskytl Pavel K., když na základě vypracovaného odborného vyjádření bylo stanoveno, že se jedná o zbraň kategorie „A“, plně funkční a složenou z továrně vyrobených dílů různých modelů CZ 75, v případě střeliva se jedná o funkční střelivo,

2) následně dne 12.3.2014 kolem 14:00 hod. po předchozí dohodě Jiří Z. v místě svého trvalého bydliště prodal za celkovou částku ve výši 70.000 Kč Ivo N. samočinnou zbraň samopal vz. SA 58, r. 7,62 x 39, v. č. 63688r včetně zásobníku a samopal vz. SA 61, r. 7,65 mm Browning, v. č. M1885 včetně zásobníku, které mu byly nejprve k tomuto účelu předány Marcelem F. a které převzal od Vlastimila K., jemuž je k tomu účelu poskytl Pavel K., když na základě vypracovaného odborného vyjádření bylo stanoveno, že v případě samopalu vz. 58, r. 7,62 x 39, v. č. 63688r, se jedná o zbraň kategorie „A“, plně funkční způsobilý ke střelbě jednotlivě i dávkou s upravenou hlavní původně z expanzní zbraně stejného modelu, a v případě samopalu vz. 61, r. 7,65 Browning, v. č. M1885, rok výroby 1976, se jedná o zbraň

kategorie „A“, funkční, zřejmě s podomácku vyrobenou hlavní, kdy při zkušební střelbě docházelo nepravidelně ke špatné funkci zpomalovače kadence, který nevypouštěl závěr a bylo jej nutné vypustit manuálně,

3) dne 29.5.2014 kolem 15:30 hod. po předchozí dohodě Jiří Z. v místě svého trvalého bydliště prodal za celkovou částku ve výši 80.000 Kč Ivo N. samočinnou zbraň samopal vz. SA 58, r. 7,62 mm, v. č. 79571t, včetně zásobníku a samopal vz. SA 58, r. 7,62 mm, bez výrobního čísla včetně zásobníku, které mu byly nejprve k tomuto účelu předány Marcelem F. a které převzal od Vlastimila K., jemuž je k tomu účelu poskytl Pavel K., když na základě vypracovaných odborných vyjádření bylo stanoveno, že se v obou případech jedná o zbraň kategorie „A“, plně funkční, způsobilé ke střelbě jednotlivě i dávkou, dále konkrétně v případě samopalu vz. SA 58, r. 7,62 mm, v. č. 79571t, zřejmě s podomácku vyrobenou hlavní a v případě samopalu vz. SA 58, r. 7,62 mm, bez výrobního čísla, s upravenou původně znehodnocenou hlavní a s dodatečně zjištěným původním výrobním číslem zbraně 10870a,

4) dne 23.6.2014 před 15:00 hod. po předchozí dohodě Jiří Z. v místě svého trvalého bydliště prodal za celkovou částku ve výši 80.000 Kč Ivo N. samopal vz. SA 61, r. 7,65 mm, v. č. U8398, včetně zásobníku a samopal vz. SA 61, r. 7,65 mm, bez výrobního čísla, v koženém pouzdru, včetně zásobníku, dále 2 ks kožených pouzder a 4 ks zásobníků, dále 748 ks střeliva r. 7,65 mm do těchto samopalů, které mu byly nejprve k tomuto účelu předány Marcelem F., přičemž konkrétně samopal vz. SA 61, r. 7,65 mm, v. č. U8398 převzal od Vlastimila K., jemuž ho k tomu účelu poskytl Pavel K., když na základě vypracovaného odborného vyjádření bylo stanoveno, že se v obou případech jedná o zbraň kategorie „A“, plně funkční, způsobilé ke střelbě jednotlivě i dávkou, a v případě střeliva se jedná o funkční střelivo,

5) v období od dne 7.6.2014 do dne 23.6.2014 Vlastimil K. v místě svého trvalého bydliště na adrese xxxxx, okr. Blansko, po předchozím si opatření od Pavla K., který je uvedl do funkčního stavu, přechovával:

- samopal SA vz. 61, r. 7,65 mm, v. č. P5078, včetně zásobníku,
- samopal SA vz. 61, r. 7,65 mm, v. č. U3531D, včetně zásobníku,
- samopal SA vz. 61, r. 7,65 mm, v. č. U4015D, včetně zásobníku,

které byly po předchozí dohodě určeny k prodeji prostřednictvím Marcela F. a Jiřího Z. Ivo N., když na základě vypracovaného odborného vyjádření bylo stanoveno, že se jedná o zbraň kategorie „A“, plně funkční, způsobilé ke střelbě jednotlivě i dávkou a zřejmě s podomácku vyrobenými hlavními, které Vlastimil K. podle § 78 tr. řádu vydal,

obžalovaný společně se spoluobžalovaným Jiřím Z.

7) dále dne 10.4.2014 kolem 14:00 hod. Jiří Z. v místě svého trvalého bydliště bezplatně předal k zjištění případného zájmu Ivo N. vzorek bleskovice tmavě zelené barvy o délce cca 20 cm s tím, že může zajistit 1000 m stejné bleskovice s cenou ve výši 500 Kč za 1 m, který mu k tomuto účelu předal Marcel F., když na základě vypracovaného odborného vyjádření bylo stanoveno, že se jedná o plně funkční bleskovicu Np V s vnějším obalem PVC tmavě zelené barvy o průměru 5,5 mm, délce 200 mm a celkové hmotnosti 5,7 g obsahující směs pentritu (90%) a trinitrotolulenu (10%) o hmotnosti cca 2,4 g výbušniny, spadající pod zakázané střelivo (munici)-

zbraň kategorie „A“,

obžalovaný F. sám

12) dále od přesně nezjištěného dne do dne 23.6.2014 Marcel F. v osobním motorovém vozidle zn. Škoda Octavia 1Z, RZV xxxxx, které užíval, po předchozím si opatření, přechovával:

- 1 ks náboj 7,62 mm vz. 43, ozn. bxn 73, zakázané střelivo kategorie A
- neoznačené tormentační značkou C.I.P., které není určeno pro civilní potřebu, který byl zajištěn na základě provedené prohlídky jiných prostor a pozemků podle § 83a tr. řádu,

dále od přesně nezjištěného dne do dne 23.6.2014 Marcel F. v rekreační chatě na p. č. xxxxx katastrálního území Blansko, kterou užíval, po předchozím si opatření, přechovával:

- 1 ks vojenský imitační prostředek- výbuška V10-čršD, zakázané střelivo kategorie A,
- 1 ks střela k náboji 20 x 138, zakázané střelivo kategorie A,

kteřé byly zajištěny na základě provedené domovní prohlídky podle § 83 tr. řádu,

dále od přesně nezjištěného dne do dne 23.6.2014 Marcel F. v místě svého bydliště na adrese xxxxx, po předchozím si opatření, přechovával:

- 1 ks vojenská dýmavnice RDG-2, zakázané střelivo kategorie A, která byla zajištěna na základě provedené domovní prohlídky podle § 83 tr. řádu,

takto minimálně v období od dne 29.1. 2014 do dne 24.6. 2014 bez příslušných povolení a v rozporu s ust. § 9 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, vyrobili, opatřili jinému a přechovávali, dále hromadili ve větším rozsahu zbraně hromadně účinné (SA vz. 58, SA vz. 61, SA vz. MP 40), dále samonabíjecí pistole, opakovací pušky používané v ozbrojených složkách (pistole CZ 75, Walter P38, puška Mauser K 98k) a signální pistole, vše neověřené pro civilní použití, zakázané doplňky zbraní, střelivo a munici různé ráže a provedení, vše ve smyslu ust. § 4 zákona č. 119/2002 Sb. spadající pod zbraně kategorie „A“, dále bez příslušných povolení a v rozporu s ust. § 14 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, opatřili a přechovávali zbraň a hlavní části zbraní, vše ve smyslu ust. § 6 zákona č. 119/2002 Sb. spadající pod zbraně kategorie „C“.

Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu dvou let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Okresní soud obžalovanému uložil též trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to zajištěných nábojů, střely k náboji, zásobníků, vojenské dýmavnice a mobilního telefonu zn. iPhone 4 tak, jak jsou podrobně popsány ve výroku napadeného rozsudku.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolání obžalovaný cestou svého obhájce, kdy jeho odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Ve vztahu k projednávanému skutku namítá, že byl obětí policejní provokace. Uvádí, že je nepřípustné, aby policejní orgán naváděl jiného ke spáchání trestné činnosti, posiloval jeho vůli spáchat trestný čin či mu jakoukoliv formou pomáhal. Nic nenasvědčuje podle jeho názoru tomu, že by obžalovaný F. trestný čin spáchal i bez zásahu policie. Policisté se neomezili při použití operativně pátracích prostředků na čistě pasivní přezkoumání údajně páchané trestné činnosti, ale působili na obžalované, a to konkrétně na Jiřího Z. vlivem, který je přivedl ke spáchání trestných

činů. Tento postup je nepřipustný. Poukazuje i na výpovědi Roberta Z. a Nikol S. s tím, že policejní orgán provádějící předstíraný převod věci překročil svoje pravomoci a tuto trestnou činnost vyprovokoval. Zvolený postup orgánů činných v trestním řízení v této věci je extra legem a důkazy získané tímto postupem jsou od počátku nezákonnými a v trestním řízení tedy nepoužitelnými. Proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil, obžalovaného Marcela F. propustil z vazby a zprostil jej obžaloby.

Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, které proběhlo v souladu s trestním řádem a v němž nedošlo k vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva na obhajobu. Okresní soud vykonal v tomto řízení veškeré nezbytné důkazy pro zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud jednotlivé důkazy zhodnotil logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že byl některý důkaz pomínut, popř. z něj vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož se s jeho závěry ztotožňuje. Nad rámec zde uvedeného je třeba konstatovat následující.

Obžalovaný Marcel F. v zásadě nespornuje, že by se nestal skutek tak, jak je popsán ve výroku napadeného rozsudku. K tomuto se doznal v podstatných bodech ve své výpovědi učiněné v průběhu hlavního líčení dne 27. 3. 2015. V souladu s doznáním obžalovaného korespondují i další výpovědi spoluobžalovaných, a to Jiřího Z., Vlastimila K. a Pavla K. a obžalovaný je z rozsahu páchané trestné činnosti usvědčován i utajeným svědkem Ivo N. Obhajoba obžalovaného F. je postavena na tom, že celá trestná činnost byla důsledkem policejní provokace. Tato jeho obhajoba však podle názoru krajského soudu byla dostatečným způsobem vyvrácena výpovědí spoluobžalovaného Jiřího Z. tak, jak tuto učinil již v přípravném řízení. Jakkoliv obžalovaný F. připomíná výpovědi svědkyně Nikol S. a svědka Roberta Z., je třeba zdůraznit, že tito již vypovídali v průběhu řízení před soudem za situace, kdy je zde zcela zřejmá snaha snížit rozsah trestní odpovědnosti obžalovaných.

Naproti tomu spoluobžalovaný Jiří Z. v přípravném řízení podrobně popsal, jakým způsobem byl kontaktován a z jeho výpovědi je zřejmé, že ze strany osoby označené jako F. nebyl primárně kontaktován ohledně objednávky zbraní, ale jejich rozhovor se týkal starožitností. Z této výpovědi je zřejmé, že to byl naopak obžalovaný Marcel F., který v této věci převzal aktivitu a z jeho podnětu pak došlo ke kontaktu F., a to obžalovaným Jiřím Z. Z výpovědi obžalovaného Jiřího Z. tak, jak byla učiněna v přípravném řízení tedy lze vyvrátit tvrzení obžalovaného F., že ze strany policie se mělo jednat o provokaci. Naopak je třeba souhlasit se závěrem prezentovaným i v odůvodnění napadeného rozsudku, že opakované předstírané převody byly zcela zřejmě vedeny snahou zjistit původ a zdroj nelegálního prodeje zbraní, nikoliv získat pouze kontakt na prodejce. I ze záznamů, jež byly ve věci pořizeny, je zřejmý složitý kontakt na další osoby, řeč byla o prodeji většího množství

zbraní, přičemž ve vzájemném kontaktu se zájemcem i v rámci jednotlivých obžalovaných dochází ke kódování označení zbraní, příslušenství i střeliva. Tyto okolnosti vyvrací možnou úvahu obhajoby o možném ukončení dalších transakcí po prvním nákupu zbraní. K námitce obhajoby, že ze strany policejního orgánu mělo dojít k postupu dle § 159b tr. řádu, tedy dočasnému odložení trestního stíhání je třeba uvést, že z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 24.6.2014 vyplývá, že orgány činné v řízení přípravném tento postup vskutku zvolily.

Proto se i krajský soud ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že opakované předstírané převody je nutno považovat za legální, neboť je zde třeba připomenout zájem na odhalení celého řetězce prováděných úprav i posléze realizovaných transakcí se zbraněmi a střelivem, když je třeba zdůraznit, že reálně skutečně došlo k předání a prodeji nikoliv ojedinelého, ale většího množství zbraní hromadně účinných, za které je třeba považovat prodávané samopaly jak vzor 58, tak i vzor 61. Rovněž domovními prohlídkami bylo dokumentováno, že další část zbraní již byla nachystána k prodeji. Současně pak byly realizovány i transakce se střelivem, což je rovněž dokumentováno. Připomenout lze i odborná vyjádření, která v této věci byla provedena a která zejména dokumentují použitelnost jednotlivých zbraní. Odkázat lze i na závěry okresního soudu vztahující se k hodnocení skupiny obžalovaných jakožto organizované skupiny, neboť ačkoliv se jednotliví obžalovaní navzájem znát nemuseli, rozdělení jejich úloh bylo dopředu, byť konkludentně, dáno.

Odvolací soud tak má ve shodě se závěry okresního soudu za prokázané, že skutek, který je obžalovanému Marcelu F. kladen za vinu, se stal, tento spáchal v tomto rozsahu právě tento obžalovaný a jeho jednání okresní soud též zcela správně kvalifikoval.

Okresní soud však nepochybil ani ve výroku o uloženém trestu, neboť plně respektoval ustanovení § 38 i § 39 tr. zákoníku. Jestliže obžalovanému F. za jeho jednání okresní soud ukládá trest odnětí svobody na dobu dvou let a šesti měsíců, pak se jedná o trest uložený ještě blíže spodní hranici trestní sazby a s ohledem na charakter a rozsah projednávané trestné činnosti i míru podílu obžalovaného F. na této trestné činnosti je nutno takto uložený trest považovat spíše za mírný než nepřiměřeně přísný. S přihlédnutím k trestní minulosti obžalovaného okresní soud důvodně rozhodl již o přímém výkonu uloženého trestu a v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku obžalovaného zařadil do věznice s dozorem. Zcela důvodně byl obžalovanému též ukládán trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to zajištěných věcí, kterých bylo užito při spáchání trestného činu.

Z výše uvedených důvodů krajský soud odvolání obžalovaného neshledal důvodným, jelikož napadený rozsudek odpovídá jak ustanovením práva hmotného, tak i procesního, a proto bylo toto odvolání podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti

kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 23. června 2015

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Roman Drahný

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková